

Sygn. akt I C 1570/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR del. Zygmunt Drożdżejko

Protokolant: Karolina Lipka

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2016 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. S.**

przeciwko **M. P.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego

w K. na rzecz radcy prawnego M. M. kwotę 8 856 zł (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych – w tym podatek od towaru i usług) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu.

Sygn. akt I C 1570/15

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 20.09.2016r.

Powód A. S. wystąpił przeciwko M. P. z pozwem o zapłatę kwoty 650 000 zł zadośćuczynienia.

W uzasadnieniu zostało podniesione, że pozwany wydał dwie opinie w sprawie karnej i są one błędne. Sposób badania również naruszał dobra osobiste. Ponadto opinię poznali jego znajomi i było to obiektem kpin.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazał, że badanie było normalne, opinia jest prawidłowa. Ponadto podniesiono zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. P. jest biegłym sądowym z zakresu psychiatrii. Na zlecenie Prokuratury Rejonowej w Wadowicach w sprawie 2 Ds. 232/07/D wydał - wraz z lekarzem S. T. - w dniu 16.03.2007r. opinię. Zamieszczona ona była na k.101-105. Powód w dniu 18.04.2007r. zapoznał się z treścią opinii. Porosił również o dostarczenie mu m.in. kopi opinii. W dniu 26.04.2007r. wydali oni opinię uzupełniającą, która została zamieszczona na k.138-139. Powód w dniu 2.05.2007r. odmówił zapoznania się z aktami w tym również z uzupełniającą opinią. Obie opinie są podpisane. W

akcie oskarżenia prokurator wskazał na treść obu opinii. Na rozprawie w dniu 13.06.2007r. toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach pod sygnaturą II K 178/07 (sygnatura prokuratury 2 Ds. 232/07/D) prokurator odczytał akt oskarżenia. Powód był obecny na rozprawie.

Dowód: kopia części akt Sądu Rejonowego w Wadowicach II K 178/07

Ocena dowodów:

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. T., aczkolwiek nie wniosły one nic istotnego do sprawy.

Sąd dał wiarę dokumentom zgromadzonym w sprawie albowiem nikt nie kwestionował ich prawdziwości.

Sąd pominął dowód z przesłuchania świadka K. S. i F. M., albowiem zostali oni zawnioskowani na okoliczność rozpowszechniania opinii, a to nie ma znaczenia dla sprawy, ponieważ powód nie zarzucał, że to pozwany rozpowszechniał opinię.

Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda ponieważ z jednej strony nie posiada on wiadomości specjalnych, a więc nie może się wypowiedzieć co do prawidłowości opinii. Z drugiej strony wskutek okoliczności wskazanych w rozważaniach prawnych jego zeznania nie miały znaczenia.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ jest przedawnione.

Powód domaga się zasądzenia kwoty 650 000 zł zadośćuczynienia. Jest to więc roszczenie majątkowe.

Zgodnie z art.

Zgodnie z art. 117 § 1 i 2 kc z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.

Zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W art. 442¹ kc ustawodawca przewidział inne terminy przedawnienia wynikające z czynu niedozwolonego.

Art. 442¹ . § 1. Roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

§ 2. Jeżeli szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, roszczenie o naprawienie szkody ulega przedawnieniu z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

§ 3. W razie wyrządzenia szkody na osobie, przedawnienie nie może skończyć się wcześniej niż z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

§ 4. Przedawnienie roszczeń osoby małoletniej o naprawienie szkody na osobie nie może skończyć się wcześniej niż z upływem lat dwóch od uzyskania przez nią pełnoletności.

Zatem roszczenie wynikające z czynu niedozwolonego, a za taki czyn należałoby uznać wydanie świadomie nieprawdziwej opinii oraz naruszanie dóbr osobistych w trakcie badania, przedawniają się po trzech latach od daty

dowiedzenia się o szkodzie i osobie zobowiązanej. Powód dochodzi zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych, a więc do naruszenia dóbr mogło dojść w trakcie badania lub po złożeniu opinii. Zatem to są te momenty w których powód doznawał ewentualnej szkody niemajątkowej, rozumianej jako krzywda. Jeżeli powód był badany to już wówczas wiedział o naruszeniu dóbr. Badanie miało miejsce 9.03.2007r. Z pierwszą opinią powód zapoznał się w dniu 18.04.2007r., a więc w tym dniu zapoznał się również z nazwiskami osób, które go badały i wydały opinię. Zatem ewentualne roszczenia powoda o zadośćuczynienie z tytułu „badania” i wydania pierwszej opinii przedawniły się z dniem 19.04.2007r.

Z opinią uzupełniającą powód zapoznał się najpóźniej podczas odczytywania mu aktu oskarżenia w dniu 13.06.2007r. Zatem ewentualne roszczenia powoda o zadośćuczynienie z tytułu wydania opinii uzupełniającej przedawniły się z dniem 14.06.2007r.

Powód pozew złożył w dniu 4.09.2015r. (data nadania pozwu na pocście), a zatem już po upływie terminu przedawnienia. Nie doszło więc do przerwania jego biegu.

Odnosnie nieprawidłowości wydania opinii to należy dodatkowo wskazać, że powód nie udowodnił tego faktu. Wprawdzie sąd pominął dowód z przesłuchania powoda, ale i tak przesłuchanie powoda niczego w tym zakresie by nie wniosło z uwagi na fakt, że ocena prawidłowości wydania opinii wymaga wiedzy specjalnej z zakresu psychiatrii, której powód nie posiada.

Sąd przyznał pełnomocnikowi z urzędu kwotę 8856 zł. na zasadzie § 15, § 6.7), i § 2.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. „w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu” w związku z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. „w sprawie opłat za czynności radców prawnych” oraz w związku z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. „w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu”.

Mając powyższe na uwadze orzec należało jak w sentencji wyroku.